

[Justitsministeren]

Det er jo ellers den almindelige regel i udlændingeloven, at den pågældende kan blive, og en fravigelse heraf ville kunne indebære, at vedkommende tilbagesendes til det land, hvor han påstår at være forfulgt.

Jeg kan godt forstå, det kan være svært for mange at acceptere, at en endelig straffedom, hvorved en person udvises her fra landet, ikke straks effektueres. Hvorfor skal en udlænding, der har begået et strafbart forhold af en vis alvor, og hvor retten derfor har fundet, at der foreligger et sådant misbrug af vores gæstfrihed, at udlændingen skal udrejse, kunne unddrage sig rettens afgørelse ved at kræve asyl efter udlændingelovens § 7 og herunder eventuelt indbringe et afslag på asyl for Flygtningenævnet?

Nu er det som bekendt sådan, at der såvel i udlændingeloven som i de internationale konventioner, Danmark har tiltrådt, findes et direkte forbud mod at udsende mennesker til lande, hvor de vil blive forfulgt af de grunde, vi alle kender. Hvordan dette skulle sikres, blev grundigt overvejet såvel i det udvalg, der forberedte den gældende lov, og hvor Højesterets præsident var formand, som da Folketinget i 1983 behandlede lovforslaget. Dengang fandt vi alle, at Flygtningenævnet med dets særlige ekspertise og alsidige sammensætning måtte være nærmest til at vurdere, om der skulle gives asyl, og så selv om den pågældende havde begået et strafbart forhold.

En vedtagelse af det foreliggende lovforslag vil medføre, at landets domstole, når der skal træffes beslutning om udvisning, vil blive nødsaget til at foretage ganske de samme vurderinger af, om der foreligger et asylgrundlag, som Flygtningenævnet normalt foretager. Og hvis retten i det konkrete tilfælde skønner, at der kan foreligge et sådant asylgrundlag, må retten undlade at udvise den pågældende, som så får lov til at blive her i landet, mens hans sag behandles af Flygtningenævnet på ganske samme måde som asylansøgere, der ikke har begået kriminalitet.

Gennemførelsen af det foreliggende lovforslag vil således ikke føre til nogen effektivisering af sagsbehandlingen. Forslaget vil skabe dobbeltadministration, idet det jo alligevel er Flygtningenævnet, der skal tage endelig stilling til asylspørgsmålet.

Af disse grunde tror jeg, vi er bedst tjent med at opretholde den gældende ordning i udlæn-

dingeloven frem for at gennemføre det foreliggende lovforslag, og jeg kan derfor ikke anbefale forslaget til Tingets vedtagelse.

Torben Lund (S):

Jeg vil gerne bidrage til at lette det lidt for formanden, og jeg skal blot afvise forslaget med samme begrundelse som justitsministeren.

Formanden:

Formanden har ingen problemer.

Grethe Fenger Møller (KF):

Også jeg kan sige, at jeg afviser lovforslaget, og kan henvise til justitsministerens bemærkninger.

Ebba Strange (SF):

Det var en klar redegørelse, justitsministeren kom med, så man kunne have sparet sig arbejdet i aftes med at sidde og forberede, hvad man nu skulle sige i denne sag. Jeg kan tilslutte mig justitsministeren.

Niels Anker Kofoed (V):

Vi afviser også lovforslaget med samme begrundelse som den, justitsministeren og de øvrige ordførere har fremsat.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg synes, det var en udmærket redegørelse, justitsministeren gav, og vi kan helt tilslutte os den. Jeg kan føje til, at en gennemførelse af det, som står i Fremskridtspartiets lovforslag, enten, hvis man skal overholde sine internationale forpligtelser, ingen virkning havde eller også betød, at man så ganske væk fra disse internationale forpligtelser.

Arne Melchior (CD):

CD erklærer sig enig med justitsministeren og de tidligere ordførere i sagen. Jeg håber, det er dette og ikke det forrige forslags behandling, der bliver prototypen for, hvordan Folketinget vil behandle Fremskridtspartiets lovforslag i fremtiden.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg skal også på Kristeligt Folkepartis vegne afvise forslaget og tilslutte mig justitsministerens redegørelse.